

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1374/2508

เด็กหญิงบุญเสริม ชลกิจ โดยนางย่อง ฌโนมสินใจท์ ผู้แทนโดยชอบธรรมใจท์ นายยัง มลิเครือจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.อ. มาตรา 59, ป.อ. มาตรา 276, ป.วิ.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 5

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย 2 ปี จำเลยฎีกา และในฎีกานั้นจำเลยได้อ้างอิงหลักฐานและเหตุผลเพื่อแสดงว่าใจท์ฟ้องในนามของตนเอง มิใช่ฟ้องในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เสียหาย ดังนี้ ฎีกาของจำเลยจึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218คดีนี้

คำพิพากษา

ใจท์ฟ้องว่า เด็กหญิงบุญเสริมอายุ 14 ปี 4 เดือนเป็นบุตรใจท์ อยู่ในความปกครองดูแลของใจท์ จำเลยได้บังอาจข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงบุญเสริม โดยจำเลยใช้กำลังประทุษร้ายจับแขนอุดปาก อดคร่ำพาไปกระทำการข่มขืนกระทำชำเรา ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59, 276จำเลยให้การปฏิเสธ และตัดฟ้องว่าใจท์ไม่มีอำนาจฟ้องศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ตามข้อเท็จจริงของจำเลยนั้น ปรากฏว่าเด็กหญิงบุญเสริม โดยนางย่องมารดาผู้แทนโดยชอบธรรมเป็นใจท์ฟ้องจำเลย เด็กหญิงบุญเสริมเป็นผู้เสียหายในคดีนี้และเป็นผู้เยาว์นางย่องมารดาเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมจึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้แทนเด็กหญิงบุญเสริมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 3 และ 5 ข้อตัดฟ้องของจำเลยจึงตกไปส่วนข้อเท็จจริงศาลชั้นต้นฟังว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้อง พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 ให้จำคุก 2 ปีจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นจำเลยฎีกาว่า ตามคำฟ้องของใจท์ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2507บรรยายไว้แจ้งชัดว่านางย่อง ฌโนมสินใจท์ นายยัง มลิเครือจำเลยและเพื่อสนับสนุนให้เห็นเด่นชัดขึ้นอีกว่า นางย่อง ฌโนมสินใจท์ได้ฟ้องในฐานะส่วนตัว มิได้ฟ้องในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กหญิงบุญเสริม ก็คือ ตามคำฟ้องข้อ 1 ใจท์ได้บรรยายฟ้องไว้ชัดเจนว่า "ข้อ 1 เด็กหญิงบุญเสริม ชลกิจ อายุ 14 ปี 4 เดือน เป็นบุตรใจท์ อยู่ในความปกครองดูแลของใจท์" คำว่าใจท์ในที่นี้หมายถึงนางย่อง ฌโนมสินใจท์ผู้เป็นใจท์นั่นเอง ยิ่งกว่านั้นตามหมายนัดไต่สวนมูลฟ้องของศาลชั้นต้น ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2507 ก็ลงไว้ว่านาย (นาง) ย่อง ฌโนมสินใจท์นายยัง มลิเครือจำเลย ฉะนั้น จึงต้องฟังว่านางย่อง ฌโนมสินใจท์ฟ้องในฐานะส่วนตัว ซึ่งศาลขอที่จะยกฟ้องเสียศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ฎีกาของจำเลยเป็นการอ้างอิงหลักฐานและเหตุผลเพื่อแสดงว่าใจท์ฟ้องในนามของตนเอง มิใช่ฟ้องในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กหญิงบุญเสริม ฎีกาของจำเลยจึงเป็นฎีกาข้อเท็จจริงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218พิพากษายืน

องค์คณะ

วิเชียร เสวตรุนทร์ · สอาด นาวิเจริญ · สวิง ลัดพลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1374/2508>